

RÁMA KIRÁLYFI

(A Ramajána című indiai eposz nyomán)

Magyar Diafilmgyártó Vállalat
Budapest 1983

Baktay Ervin fordítása nyomán

írta: dr. Hársing Lajos

Rajzolta: Richly Zsolt

Szaklektor: dr. Horváth Vera

Szerkesztette: Fehér Judit

1. Címkoeka

2. A nagy északi síkságon, a Gangába siető Szaraju folyó partján emelkedett Kósala országának fővárosa, a Nap-nemzetségből származó királyok székhelye: Ajódhjá.

3. Dasaratha, Kósala királya dicső és haragos vezér volt. Az ország népe boldogan élt a nemeslelkű király jogarának védelmében. Ám az évek ránehezedtek a király vállára, így elhatározta, hogy legidősebb fiára, Rámára bízta az uralkodás gondját.

4. Volt azonban a király feleségei között egy, Kaikéji, aki gonosz dajkája szavára hallgatva elhatározta, hogy nem Ráma, hanem az ő fia, Bharata ül majd a trónra. Kaikéji fortélyosan rávette a királyt, hogy űzze el Rámát az országból.

5. A király megtört szívvel küldte száműzetésbe legkedvesebb fiát. Rámát hűséges hitvese, Szitá és egyik öccse, a hős Laksmana is követte a hontalanságba.

6. A három vándor az erdei remetek csendes életét folytatta idegen földön. Szent bölcsék adtak számukra útmutatást, falevélkunyhóban laktak, fűágyon háltak.

7. Tovább haladva, egy tisztáson rémítő látvány tárult elébük. Hatalmas szörny állott előttük, és rájuk bődült: — Kotródjatok innen! — majd lecsillapodva hozzátette, Szitára mutatva: — Amiért ilyen szép nő hoztatok nekem, nem bántalak benneteket.

8. Fegyver nem fogta a szörny testét, de Ráma csodás erejének nem állhatott ellen. A két ifjú hős karja szorításával roppantotta szét tagjait.

9. Útközben a vándorok találkoztak Déltáj legnagyobb bölcsével, aki így szólt Rámához: — Vedd ezt a kezíjat! Visnu, a Világ Fenntartója bízta rám, hogy ezzel legyőzhed ellenségeidet.

10. Egy évszázados fán hatalmas saskeselyűt pillantottak meg. A madár emberi hangon szólt hozzájuk: — Dzsatájusz a nevem, az élőlények első őseitől származom. Majd én vigyázok a páratlan Szitára, amíg vadászni jártok.

11. Élt akkoriban a Földön egy iszonyú ördögfajzat, az óriás ráksaszák népe. Az óriások királyának húga, a rút Surpanakhrá, meglátta Rámát, és beleszeretett a hős királyfiba. Csodaszép leány alakját öltötte magára, hogy meghódítsa, de hiába.

12. A vérig sértett Surpanakhrá bosszút esküdött. Ráuszította a vándorokra fivére, Rávana király félelmetes seregét. A rettenetes küzdelem órákig tartott, és Rávana népének csúfos vereségével ért véget.

13. A tízfejű és húszkarú ráksasza király feltette magában, hogy bármi áron megszerzi gyűlölt ellensége feleségét, a szépséges Szitát.

14. Ráparancsolt egyik alattvalójára, hogy varázserejével őz alakját öltse magára. Amikor Szitá megpillantotta a csodálatos állatot, ellenállhatatlan vágyat érzett, hogy megszerezze. Könyörgésére Ráma az őz nyomába eredt.

15. A rémkirály csak erre várt. Remete képében megjelent Szitá előtt, felfedte kilétét, és szerelmet vallott. Az asszony döbbenet és borzadva utasította el.

16. Ekkor a rémkirály ijesztő karjaival megragadta Szitát, és pokolbéli számárfogatán elrepült vele.

17. Dzsatájusz meghallotta úrnője kétségbeesett sikolyát, és űzőbe vette a sebesen távolodó kocsit. A hatalmas keselyű karmaival szétzúzta Rávana harci szerkerét, ám a ráksasza király nyilaitól találva, halálra sebezve hullott a földre.

18. Rávana kiugrott a szekér roncsai közül, és szépséges zsákmányát magához szorítva repült tovább, Lanka szigete felé.

19. A visszatérő fivéreknél a madár utolsó erejét összeszedve elmondta a történeteket, majd kilehelte a lelkét. Ráma és Laksmana máglyát emelt, erdei virágot hintettek rá, és elhamvasztották rajta a nemes madár földi maradványait.

20. Lanka városába érve, a ráksasza király palotájában elrejtette Szitát, és óriás öröket állított mellé. Nap mint nap ostromolta az asszonyt, kincsekkel próbálta megnyerni, de Szitá hűségét nem rendíthette meg.

21. Ráma és Laksmana elindult Szitá felkutatására. Hosszú, nehéz vándorlás után rátaláltak a nagy majmok népére, a vánarákra. A majomkirály elküldte népét a négy égtáj felé, hogy kutassák fel Ráma elrabolt hitvesét.

22. A tenger partján a majomnép megtorpant. Hogyan juthatnának át a hatalmas vizen a távoli szigetre? Vezérük, Hanumán ekkor óriásivá növekedett, és hatalmas ugrással eljutott Lanka szigetére.

23. A városba érve Hanumán kicsinyre zsugorodott, hogy észrevétlenül bejuthasson a királyi palotába. Itt megjelent a bánatos Szitá előtt, és elmondta, a férje küldte hozzá s üzeni: közeledik a szabadulás napja.

24. Ezután Hanumán visszatért a vánarák földjére. A majomkirály megparancsolta népének, hogy építsenek töltést a tengeren át, Lanka szigetéig.

25. A szomszédos medvenép erős sereggel érkezett a vánarák segítségére. Mire Rávana észbe kapott, Ráma a majomnép és a medvesereg élén elérte birodalmát.

26. A két roppant had összecsapott. Rávana egyik varázserejű nyila megsebezte Laksmanát, ám ekkor Ráma, Hanumán nyakába ülve, visszaverte a rémkirály seregét.

27. Elérkezett Ráma végső összecsapása a sötétség hatalmával. Ráma csodás kezijából kiröppent nyíl befúródott a rémkirály mellébe. A hatalmas test olyan robajjal zuhant le, mintha a Himalája omlott volna össze.

28. A földet ekkor csodálatos fény árasztotta el. Ráma megpróbáltatása véget ért. A bajnoklelkű hős diadalmasan tért vissza apja országába.

29. Rámát királlyá koronázták. Szeretett hitvesével és vitéz öccsével még sok évig uralkodott békeességben. Gonosz erők nem háborgattak senkit, amíg a nagy Ráma kezében szikrázott a királyi kard.

30. VÉGE...

Diafilm hny. 3154 — 500 pld.

F. k.: Hári Ferenc